

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 4 korona
Fél évre . . . . . 2 korona
Negyed évre . . . . . 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Tüzes nyelvek.

Szállnak a magyar nép felé minden oldalról a tüzes nyelvek. Khaosza az eszméknek, irányoknak és céloknak, csábítgatja a közönséget.

A társadalom azon rétegei, melyek helyzetükkel elégedetlenek, ugyancsak válogathatnak a világboldogító eszmék különféleségében, mert minden betegségre írt hirdetnek a modern apostolok, akik között nem kevés a charlatán.

Ah, nincs az új tüzes nyelvek között egy sem olyan lángoló, egy sem olyan beszédes, mint azok a régiek, amelyeknek emlékét megörökítette az új testamentum. Régi ékesszólásukkal, régi tűzükkel szólnak hozzám ezek az isteni megnyilatkozások és átjárják egész valónkat, ha még nem vesztettük el hitünket az élet zavaros áradatában a felsőbb hatalomban. Aki elvesztette ezt a hitét is, az a szánandó emberi lény nem érti már meg a tüzes nyelvek beszédét. Annak nincsen ünnepe ezen a napon. Pedig maga a természet is ünneppé avatta a pünkösdet, a ragyogó, viruló, mindeneket éltető tavasz ünnepevé.

A természet és a természetbéli és a hitbéli megújulás együtt jár ezen a gyönyörűségeken és sivar an-

nak a lelke, aki nem tud együtt örülni az örvendőkkel.

A hit adja meg a képességet arra, hogy válogatni tudjon az eszmék és tanok között, melyeket minden oldalról oly heves agitációval és oly csábító formában kínálnak nekünk, akik nem vagyunk megelégedve már a világ sorjával s akiket még jobban bánt az alattunk álló néposztály áldatlan, nyomoruságos helyzete, mint a magunké. Igenis, válaszszuk az újat, válaszszuk a jobbat, ne zárkózzunk el az új tanok, az új áramlatok elől, de amidőn szakítunk régi előítéletekkel, hagyományokkal, régi felfogásokkal, soha ne téveszszük el szem elől hitbéli meggyőződésünket, melyet az anyatejjel szívunk magunkba és amely nélkül csak céltalan bolyongás az élet.

Fölemelt fővel, reménységtől duzzadó kebelrel járunk a hő tavaszi nap-sugárban és éltessen bennünket az élet reménye, a viruló, az alkotó, a felebaráti szeretettel teljes életét, amelyet közel kétezer esztendő előtt hirdettek ennek a bűnös világnak. A tanok ereje, amelyeket akkor hirdettek, az égből a földre szállt. Jézus váltotta meg ezt a bűnös világot. A tanok ereje fogja kiemelni a bűnös anyagiasság mocsarából, amelybe most süllyedt. E tanok

ereje tartja meg az emberiség nagyobbik felét az erkölcs útján, amely nélkül menthetetlenül elpusztulna.

Pünkösdenek gyönyörű ünnepén hasonlitsuk össze, mit hirdetnek a tüzes nyelvek és mit hirdetnek az új apostolok, akik olcsó és gyors megváltást hirdetnek a hiszékenyek és elégtelennek tömegén. Hasonlitsuk össze az új tanokat a régivel és meg fogunk győződni róla, hogy nem lehet célja az emberiségnek az, amit százféle változatban zsonganak fülünkbe mindenféle agitátorok.

Egy kis becsületes magabaszállás és elmélkedés kell csak hozzá, hogy tisztán álljon lelkünk előtt a magasztos igazság: hit nélkül nincs remény, nincs boldogulás, nincs megelégedés.

Pünkösdi elmélkedések.

Rügyfakasztó tavasz érkezésén, bimbók fakadásán, a földből kibukkanó termés zsendülésén gyönyörködik a szemünk. A zsenge növényzetet szeretettel csókolgatja, ölelgeti meleg sugarával a nap. És a tiszta, verőfényes légen át reszketve bugnak a pünkösdi harangok

Mily gyönyörű kép! Szinte érezzük, mint járja át egész valónkat a szeretet, az élet, az az ifjuság, a reménység. Ezer színes álom

TÁRCA.

PÜNKÖSD.

Hogyha ember az embernek
Tövis helyett nyujt majd rózsát,
S nem lesz átom a szeretet,
Hanem igaz, szép valóság;

Ha majd nem lesz gondtelt hajlék,
S nem lesznek majd redős arcok,
S nem küzd majd az emberiség
A kenyérért gyötrő harcot;

Ha majd nemcsak erdőn, réten
Szórja a nap fényét széjjel,
De oszlik a lélekből is
A sötétség szerte-széjjel;

Ha a földön mindegyik szív
Egybeforr és együtt dobban:
Akkor lesz majd igaz ünnep
A pünkösdi szép napokban.

Feleki Sándor.

A MODERN ANYÓS.

Olyan történetet mondok el, melynek hőse, jobban mondva hősnője, egy századvégi anyós, szenvedő alanya egy nem annyira századvégi, de ötletes vő, és egy jóképű agglegény, közbömbös tényezője egy bájos menyecske, ki az események behatására nem reagál ugyan, de örül a bonyodalom csomójának szerencsés megoldásán.

Tamási Balázs két évvel ezelőtt megházasodott. Mindaddig kicsinylőleg beszélt a nőkről s sajnálkozó mosoly árnyékolta arcát, midőn arról értesült, hogy kompániájának egy egy tagja bucsút mondott a zajos legényéletnek, felcserélvén azt a házasetet „paradicsomi gyönyöreivel“.

Az ilyenkor szokásos legénybucukon mindig ő huzatta azt a nótát, hogy: „Nem házasodom meg soha...“ és dacára annak, hogy 30 éves volt, agglegénynek tartotta magát. Egyszer azután kimaradt az „asztal“-tól, az utcán pedig bujt a cimborái elől. Kutatták az okát s egy szemfüles cimborá kinyomozta, hogy Balázst a szégyenérzet tartja az asztaltól távol, feladta elveit, karikagyűrűt hord az ujján.

Napirendre tértek felette s Balázs felvette a hetedik szentséget, az új menyecskét pedig hazavitte Dabasra. A dabasi ifjak örömmel konstatálták, hogy Tamásiné szemrevaló asszony s belátták, hogy Tamási Balázs nem hiába akasztotta szögére legénykori elveit. Tamási pedig egy évig boldogan sietett haza

a hivatalból, tudva, hogy otthon gömbölyű kis karok várják ölelésre.

Egyszer azután beült a menykő. Megjelent házassága derült egén anyós képében a jeges felhő. Özv. Porkolábné veréb módjára beköltözött a fecskéfészekbe. Nem telt bele egy hét és felforgatott ott mindent. Ha valaki azt hiszi, hogy özv. Porkolábné olyan anyós, mint akiket a pápaszemes kigyó jelzővel szoktak felruházni a vérig bosszantott vők, akihez csak a seprőnyelet kell hozzáképzelné, hogy a Gellért hegyi boszorkánygyűlés jusson az eszünkbe, az csalódik. Ele-gáns, 45 éves asszony, aki szeretne 35 évesnek látszani. A legutolsó divat szerint öltözködik s a dabasi ifjak másról sem beszéltek, mint az új dabasi tüneményről, sőt egyik-másik elbizakodva számolt be az asztalnál arról a sokatigéző pillantásról, melyet anyósunk szeme lövelt rá. Szóval a dabasi ifjak valamennyie hódított. Pedig a dolog úgy állt, hogy a modern özvegy és anyós, a tarfejű öreg urtól kezdve a tejföls száju „golyá“-ig mindenkiel kacérkodott. Balázst csak akkor hozta ki angol flegmájából az állandó vendég, mikor az kijelentette, hogy az ő leánya nem apáca; nem azért adta férjhez, hogy egy morózus, „vén“ ember harisnyáit foltozza. Multságba kell járnia!

Balázs soványka fizetésére gondolt, de szólni nem bolt bátorsága, mert feleségét, ki szintén elengedte volna az anyáskodást, de azért „hosszu életű akart lenni a földön“, nem akarta szomorítani. No meg arra a vár-

rajzik a lelkünkben, ezer édes ábránd tarkállik képzeletünkben. És karjainkban megfeszülnek az izmok, felbuzdul a tetterő, bensőnkben megcsendül a teremteni, alkotni vágyás ösztökélő szózata, s a mig merengőn jártatjuk körül tekintetünket a természet megújulásának varázslatos, csodás jelenségein, ajkunkról önkénytelenül röppen el a munkát követelő nagy és nemes célokat szolgáló életre törekvés szent fogadalma. Megfogadjuk, hogy minden erőnket tehetségünket örökszép ideálok szolgálatába bocsátjuk, szolgálván velük legelsősorban a hazát, mindnyájunk közös édesanyját, akit annál forróbban szeretni kötelességünk, minél több bánat szakad rá, és elhagynunk annál kevésbbé szabad, minél inkább rászorul a segítségünkre.

Ti, akik vállatokra vetve könnyű batyutokat, háládatlan gyermek módjára elhagyjátok ezt földet, mert túl a tengeren idegenben dusabb bér kínálkozik, jól gondoljátok meg, mit cselekesztek, jusson eszetekbe a szerény kis házikó, amelyben bölcsőtök ringott, a rét, a mező, ahol kergetőztetek, az iskola, ahol a betűvetést tanultátok, a kicsiny templom, ahol először járultatok az Ur elé, a rozmaringos ablakok, amelyekből pajkos leányarc mosolygott felétek, a faluvégi temető, amelyben apátok, anyátok pihen . . .

A gondtalan gyermekkor, a reményektől duzzadó, pajkos fiatalság édes, vigasztaló emlékei ezek a rögök. Az élet sok hányatattásában, fájdalmas csapásaiban és kínos csalódásaiban csak e rögökön tapadó emlékekhez menekülhetünk egyedül vigasztalásért. De ha távol esünk tőlük, ha egy óceán választ el gyermekkorunk, ifjúságunk emlékeitől és szüleink hantjától, ha távol idegenben, tengerentuli metropolisok zugó forratagában

ható néhány ezer korona örökségre is gondolt.

Megkezdődött a bálozás és Balázs nagyot sóhajtott, mikor egy kénytelen-kelletlen mulatság után kábult agygyal és üres zsebbel ment haza. Tehetlenségében haragos pisantásokat vetett kacéran lejtő anyósára, aki jobban hódított a bálteremben, mint a jegyzőjék szépséges Olgája. Pedig Olga valóban gyönyörű leánya.

Belátta Balázs, hogy feleségével együtt anyósa mulatni vágyásának rabja, napokig azon töprengett, mi módon szabadulhatna meg a boldog családi életét tönkresilányító anyóstól. Végre mentő-eszméje támadt. Férfihez kell adni az anyóst! Még pedig mielőbb. Vigye manó az örökséget.

Egy már-már elfelejtett erdélyi barátja jutott az eszébe. Ötven év körüli vidám agglégény és végzett földbirtokos, aki az apróhirdetésekkben szokott boldog otthon igérni azon középkorú hajadonnak, vagy özvegynek, kinek néhány ezer korona hozománya van. Hátha nem boldogít még senkit.

Nem is irt, de sürgönyözött mindjárt: „Öregem, van egy jó parthie a számadra. Jöjj le hozzám néhány napra. A többit szóval“.

A többi — magától ment.

Porkolábné, újból férjzett Kenyeres Pálné 6 hét múlva nászutra indult, hogy azután visszatérjen, de Erdélybe, Kenyeres Pál ősi kuriájába.

Soha olyan forrón tán még nem ölekezett házaspár, mint Tamásiék, midőn a vasuti állomásról visszatértek ismét csöndes fészükbe.

Azóta egy év is eltelt már s hamis mosolylyal tekintettek egymásra, midőn egy boldogságtól reszkető kézzel irt levélben, hogy a modern anyós és az újdonsült sógornő ill. testvér, a körülményekhez képest igen jól érzik magukat.

D—s.

csap le ránk a családás saskeselyülye, és kiméletlenül vájja belénk éles karmait, hova menekülünk bátorító szóért, felemelő vigasztalásért? Ott meg nem ért bennünket senki. A kőóriások részvétlenül bámulnak reánk, az üzleti szellem rideg kufárjai rohannak el mellettünk.

Ne hallgassunk a tündöklő ígéretekre, amiket lelketlen kalmárok hirdetnek uton-utfélen. Mert ezek bizony nem lesznek ott, amikor remegő vágyakozással tárjuk ki karjainkat az elhagyott, kedves honi tájak felé. Kincsek garmadája ne csábítson minket, mert idegen föld mélységes, fullasztó, nyirkos üregeiben kincset keresve másnak, rájövünk majd arra, hogy nincsen drágább kincs a hazánál.

Jól gondoljátok ezt meg, magyarok, akiket csak az az egy szempont vezérel, hogy verejtékes munkátokat jobban megfizetik odakint. Igaz hogy két karotok munkájáért kevesebb bért kínálnak idehaza, mert kizsákmányolt, szegény ország ez a mienk, de a mindennapi kenyér mellé odaadja a szülői szeretet ezer gyöngédségét, eltéphetetlen kötelekek ezernyi szálaít, folyóinak, patakjainak ismerős csobogását, rónaságainak tündérlátékát: a délibábot, zengzetes nyelvét, gyönyörű nótáit . . .

A tiszta, verőfényes légen át reszketve bugnak a pünkösdi harangok. Édes-bus hangjuk, mintha arra kérne: Ne hagyjátok el a hazátokat!

A testamentom szerint pünkösdi napján tüzes nyelvek szállottak alá a tiszta égből és megihlették az apostolokat, hogy világszerte szétmehetnek tanítani minden nemzedékeket.

Ne higgyetek, magyar véreim, az álapostoloknak! Az ő tanításuk hamisság és megrontásokra törekszik. Tüzes nyelvek manapság nem szállnak le már az égből, de az igazságot hirdető lelkeket megihleti a pünkösdi harangszó, amely hegyen, völgyön, rónaságon át reszkető bugással hirdeti: Ne hagyjátok el a hazátokat!

Újdonságok.

— Az örgrófi család eltávozott e hó 13-án uradalmából, előbb — mint értesülésünk szerint tervezve volt. Községünknek tehát ezuttal nem volt alkalma köszönetét kifejezni az örgróf urnak azon készséges jóindulatáért, amelylyel hajlandónak ígérkezett a község munkás lakásainak fölépítését az e célra jutányos árban adandó földterülettel lehetővé tenni. A község várta az egységárok megszabását, amelyek tudomásul vétele után szándékozott egy monstre-küldöttséggel a pusztaszeri kastélyban tisztelni. Községünk mindig keresi az alkalmat, hogy a magas gondolkodású s erényekben oly annyira bővelkedő örgrófi család iránt mindenkor érzett fiui vonzalmának kifejezést adjon s valóban mélyen érintette, hogy ezuttal a szerencse nem kedvezett nekünk.

— Községi közgyűlés. A község 1907. évi számadásainak közgyűlési vizsgálata e hó 14-én történt meg, Korpás Pál törvhat. biz. tag elnökle mellett. A kiküldött vizsgálóbizottság a számadást elfogadásra javasolta. A közgyűlés igyekezett azt újból boncolgatni, azonban valamennyi műveletet kifogástalanul találta és hasonló véleménynyel fogja

beterjeszteni a megyéhez. Mint a számadásból kitűnt, a község ingó és ingatlan vagyonának értéke 1906. végén volt 578,120.89 korona. Tartozása: 395,195.45 korona. Tiszta vagyon tehát 182,929.43 korona. Soká várhat tehát lakosságunk, amíg a terhes községi adó felényire leszáll és újabb alkotásokat megenged.

— Gyakorlaton. Szőke Sándor tb. szolgabíró, tartalékos hadnagy és Mihály János anyakönyvvezető, tiszthelyettes, e hó utolsó napjaiban 35 napig tartó fegyvergyakorlatra vonulnak be. Az anyakönyvvezető teendőit ezen idő alatt Antal András adóügyi jegyző teljesíti.

— Árpád sirja. Árpád fejedelem sirját eddig az óbudai régi Viktória téglagyár környékén, másodsor pedig Hainburgban keresték. Szalay Károly főgimnáziumi tanár és Holécy Aladár postatiszt saját kutatásuk alapján azt állítják most, hogy nekik csakugyan sikerült fölfedezniük Árpád temetkezési helyét, vagyis Fehéregyházát, ahogy a helyet az egykorú irások nevezik. Holécy szerint az Anoniusz által is említett hely Óbudán, a római fürdő tájékán van. A két kutató nemsokára a nyilvánosság elé bocsátja felfedezését.

— Közgyűlés. Mindszent község képviselőtestülete folyó hó 21-én délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyedüli tárgyát a telekkönyvi betétszerkesztő bíró illetményeinek megállapítása képezi.

— Új iparlajstrom. A járási főszolgabírói hivatalnál vezetett iparosok és kereskedők névlajstroma részben azért, mert az elhalt, elköltözött, vagy szakmájukat beszüntetett kereskedők és iparosok állagában történt változások a hivatalhoz pontosan be nem jelentettek, részint pedig, mert még ma is számosan vannak, akik iparukat jogositvány nélkül gyakorolják, annyira megbízhatatlan, hogy a járási főszolgabíró egy teljesen új, betűsoros lajstromot fektetett föl s azt egyeztetés végett megküldötte a helybeli „Iparosok és Kereskedők Körének is. A kör elnöksége igen érdekes megjegyzések kíséretében juttatta vissza e napokban a névjegyzéket, mely most már egy tökéletes lajstromnak képezi alapját. A főszolgabíró a jogosulatlan iparúzó ellen természetesen folyamatba teszi a kihágási büntető eljárást, a nem létezőket pedig törülni fogja nyilvántartásából. Érdekes, hogy a legtöbb korcsmáros, aki egyuttal ételleket is szolgáltat ki s némelyike vendégszobákat is tart, a fogadó- és vendéglősiparra jogositványt nem szerzett. A törvényes rendnek helyreállítását föltétlenül helyeseljük s ezuton is figyelmükbe ajánljuk az iparhatósági megbízottaknak, hogy a lajstromok ellenőrzését teljes lelkiismeretességgel végezzék.

— Három virágcsokor. A mindszenti állami leányiskola III. a) osztályában, amikor Muszilné Vizi Erzsébet tanítónő szabadágának leteltével osztályát Krémer Annuska helyettestől átvette, a legszebb iskolai ünnepek egyike folyt le. Páncél Vilma, Kovalik Juliska és Lantos Erzsébet tanulók gyönyörű virágcsokrokkal a kezükben, a ragaszkodás keresetlen, de szívből jövő szavaival üdvözölték tanuló társaik nevében is a körülbelül 6 heti távollét után megjelent tanítónőt. Kis tanítványainak nemes szíve s az őszinte szeretet és ragaszkodásnak ily szép megnyilatkozása annyira meghatották a kiváló tanítónő lelkét, hogy önkéntelenül is örömkönnnyek gyűltek a szemébe, fényes bizonyságául annak, hogy nem hiába nevelte és nem hiába

tanította őket. — A mai rideg, önző korban örömmel jegyezzük föl a tanítványi szeretetnek e spontán megnyilatkozását, különösen azért, mert a fenti eset fényesen bizonyítja, hogy a jó nevelés és tanítás hatása a gyermeki szívekben önkéntelenül is megnyilatkozik s még a szülők rokonszenvét is meg tudja nyerni.

— **A váltásügyi bizottság működése.** E hó 14-én délután tartott ülésében elhatározta a váltásügyi bizottság, hogy megkeresést intéz a Körös-Tisza-Maros-közi társulathoz a képviselőtestület által, amelyben fölkéri, hogy készíttené el a társulat a mindszei rétben a szegvári határtól a község felső részéig a szorító gátakat és ezek kiegészítő részét képező csatornákat, hogy ezáltal a szomszédos réti területek művelése biztosítható, mert ezeit a töltéshez közeli területek csak legelőnek és kaszálónak voltak használhatók, holott, ha a fakadó víz ellen biztosíthatnának, nagy részben felszámolhatók s belterjesebben művelhetők lennének. Tudunkkal a társulat más határban már végeztetett is a birtokosok javára hasonló szabályozásokat. Nincs okunk tehát benne kételkedni, hogy a társulat a község ezen jogos kérelmének készséggel eleget ne tenné.

— **Időjárás.** A május eleje óta tartott kánikulába illő meleget hűvös, esős idő váltotta föl e hó 17-én. Ezen a napon mindig borongott, néha szemezett is keveset, szombaton reggelre pedig megeredt a mostan milliokat érő és sok kétségbeesett gazdát némileg megvigasztaló eső. A tél által elpusztított búzákat ugyan már nem hozza vissza, azonban a helyettük vetett kukorica, köles stb. fejlődését egy időre elősegíti. Tegnap délig itt Mindszenten 15 milliméter csapadék volt s ha az általános borulat nem csal, még remélhetünk hozzá.

— **Őzek a Kerektóban.** Négy őzike, 3 suta és 1 bak szorult be az ányási szigetbe, az ugynevezett Kerektóba, melynek vadászati jogát a mindszei vadásztársaság bírja haszonbérben az uradalomtól. A régi töltés keskeny s a nagy víz által folytonosan nyaldosott föld szalagja már-már alig biztosított menedéket szegénykének. Hogy a folyton leselkedő orvvadászok el ne pusztíthassák, a vadásztársaság csónakokról összefogdostatta az őzeket s átvitette a Tisza jobbparti uradalmi területre, ahonnan származhattak s ahol vissza adta nekik az általuk is kedvelt arany-szabadságot. Kevés vadásztársaság engedett volna meg magának ilyen önzetlenséget, a melylyel úgy látszik, viszonzni akarta — bárha csendben is — a társaság az uradalom szivességét, amely a kies vadászterülethez juttatta.

— **Árviz.** A Tisza áradása egészen szűnőben van. Néhány nap óta ismét apad. — Tegnap vizállás Mindszentnél 704 cm nulla fölött. Összes apadás tehát 86 cm.

— **Uj csendőrös.** Derekegyház község elöljáróságának kérelmére a honvédelmi minisztérium az ottani központi majorban 7 főből álló őrséget létesített, mely a környéken oly sokszor veezélyeztetett közbiztonságot bizonyára eredményesen fogja védelmezni.

— **Halálozás.** Egy érdekes, tipikus alak fekszik nálunk ravatalon. Szűcs Nagy János, az erejéről és pálinkázási hajlamairól ismert délceg öreg nincs többé az élők sorában. Hosszabb betegeskedés után tegnap reggel elhalálozott. Nincs már, aki bizonyos kilátások reményében kalaplengetés és hajlongások közepette kiáltotta: „Alásszolgája! Kezeiket csókolom!” Nyugodjék békében.

— **Cseléd mizeriák.** Azok a tényezők, kik hivatva volnának az összeség érdekeit szem előtt tartani s a gyakorlati életből merített tapasztalatok alapján a viszonyok és körülmények tekintetbe vétele mellett a kölcsönös érdeket egyformán kielégítő alkotásokat létrehozni, a legnagyobb vehemenciával támadják meg a földmivelésügyi minisztert azért, mert a mostani érvényben levő cselédtörvény tarthatatlanságát belátásával iparkodik a napirenden lévő türethetetlen állapotokat szanálni. Pedig a jelenlegi törvények intézkedései egyoldalnak, minden esetben a szolgáltatók lesznek kiszolgáltatva az általuk elkövetett önkénykedéseknek, anélkül, hogy a legcsekélyebb mérvben is kárpótlást nyernének az elszenvedett sokszor kiszámíthatatlan anyagi károsodás tekintetében. E szerint a gazda semmi egyéb, mint alkalmas eszköz az ő kezükben arra nézve, hogy a teljes munkaszünet alatt a tél folyamán kiteleltessék s ha jön a tavasz, midőn mezei munkánál többet kereshet, jóllehet, sok esetben a cseléd az élvezett jó bánásmódért mozdulni sem akarna, a cseléd szülei kénytelenítik a szolgálat elhagyására. S mindent türelnünk kell, mert törvényhozóink nem ismerik az életet s mindent keztyűs kézzel intéznek el.

— **Tüzoltók közgyűlése.** A Mindszei Önkéntes Tüzoltó-Egylet évi rendes közgyűlését, mivel az e hó 9-én megtartható nem volt, pünkösd után való vasárnap, vagyis e hó 26-án tartja meg.

— **Forrólásban a fagyos szentek.** A fagyos szentek az idén ugyancsak — izzadtak, szinte csabzott bele az üstökük. Bővebb magyarázat bizonyosan fölösleges. A nap égető sugarai a leglengőbb tenniszruhát is lecsokolhatnák a testünkről, ha nem élnénk még mindig a szalonerkölcsök szerint. Az abnormis télre adott már valaki magyarázatot a kiirtott volhinar erdőkben, amelyek nem tartóztatják föl többé a ránk zúduló fagyos szeleket. A nevezett erdők ugyis kissé északra tanyáztak tőlünk, valahol a hetedik határban: talán az sem egészen bizonyos, hogy olyan nagyon kiirtották őket, de ha nem komoly is telünk borzalmaságának ez az oka, mégis ok és kimulathatunk vele. De mi lelte Pongracot, Szervácot és Bonifácot? Miért nem hoztak dért, fagyot, szelet, hanem ellenkezőleg: egyenlítői hőséget? Az ember csak úgy kapkodja már a fejét a sok új irányzat között? S most még a szentek is megunják, úgy látszik, az ősi jeges békákat és ők is lázas szecesszióban estek.

— **Eltűnt menyecske.** Sipter Lidia hódmezővásárhelyi illetőségű fiatal asszony folyó hó 16-án hazulról eltávozott. Férjének hátrahagyott levelében azt írta, hogy öngyilkos fog lenni. Mindszenten a Tiszába öli magát. Hozzá tartozói azonnal keresésére indultak, de mindezeidig nyomára nem akadtak.

— **Szamárfejek.** A paraszt feleségestül felrándult egyszer a fővárosba. A földmivelésügyi minisztériumban volt valamelyes dolga, amint ahogy elvégeztét, elment az asszonyával kirakatot nézni.

Mindenütt néztek, de még be is mentek a boltokba, ahol kérdezősködtek. Ez mibe kerül, amaz mibe, hol csinálják, sokat adnak-e el, vagy keveset és a többi és a többi.

Valahogy egy irodába is betévedtek. Nem volt benne más, csak az irodafőnök és a gyakornok. Azoktól is megkérdezte;

— Hát mit is árulnak a . . . ?

— Mit, szamárfejet, volt a válasz.

— Szamárfejet? Biz akkor sok elfogyhatott máma, mondta a jóképű paraszt, mert nem maradt több ennél a kettőnél, amit itt látok.

— **Egy bankház csodás szerencséje** képezi a közbeszéd tárgyát. Nem mulik el huzás, hogy a nyeremények azonnali kifizetéséről oly előnyösen ismert Dörge bankház, Budapest, (Kossuth Lajos-utca 4.) felei számára, úgy a bel- mint a külföldön, ne röpitene szét örömhireket. Ismételten, sőt a legutóbbi huzások alkalmával kétszer egymás után juttatta e szerencsés bankház felei számára a legnagyobb főnyereményt. Ama körülmény pedig, hogy e bankház a rövid 6 hó leforgása alatt 5 milliónál nagyobb összegű nyereményeket fizetett ki, oly egyedül álló rekordot képez, hogy eme szokatlan jelenségek behatása alatt a Dörge bankház felei napról-napra rohamosan szaporodnak. Miért is játszunk? Hogy nyerjünk. Miután pedig a magyar közmondás is azt tartja, „aranyutakon aranyszöveget lelsz“, világos, hogy a felek e bankházat közmondássá vált szerencséje folytán keresik fél. Ami pedig az osztálysorsjáték páratlan s a egész világon egyedülálló esélyeit illeti, ezek már annyira a köztudatba mentek át, hogy szükségtelen a fölött a szót is vesztegetni, s csak ama körülményre utalunk, miszerint tekintettel a május 23-án és 25-én megkezdődő jubileumi sorsjáték első osztályu huzására ez iránt máris oly lázas érdeklődés mutatkozik, miszerint mindenki helyesen teszi, ha sorsjegyvásárlásaival a szerencséséről oly előnyösen ismert Dörge bankházat minél előbb felkeresi, mivel a rendkívül nagy kereslet folytán több mint valószínű, hogy Dörge páraflan szerencsesorsjegyei csak nagyon is rövid ideig lesznek még kaphatók.

E közmondás, „ki korán kel, aranyat lel“ senkin sem alkalmazható olyannyira, mint a Dörge bankház feleire, azért tehát siessünk, hogy el ne késsünk! Még van idő, ne habozzék, hanem rendeljen azonnal Dörge-bankházánál Budapest, Kossuth Lajos-utca 4. egy szerencse-sorsjegyet.

Sorsjegyek árai a rendesek: (Egész sorsjegy 12 korona, fél sorsjegy 6 korona, negyed sorsjegy 3 korona, egy nyolcad sorsjegy 1 korona 50 fillér.)

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

432. szám — 1907. végrhító.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 233/1. számú végzése következtében Dr Kószó István ügyvéd által képviselt Szabó Imre szegedi lakos javára Bobor Mária és Falta Imre mindszei lakosok ellen 1200 korona s járuléki erejéig 1907. évi április hó 26-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 637 kor. 44 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: bolti áruk és házbutorok és a mindszei Önszegélyző Szövetkezettől 799—800. és 941. szám alatt kiállított könyvecske szerint 30 drb részbetét nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 233/2 számú végzése folytán 1200 korona tőkekövetelés, ennek 1907. évi április hó 3-ik napjától járó 6 százalék kamatai, $\frac{1}{3}$ százalék váltódíj és eddig összesen 137 korona 76 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Mindszenten, a foglalás helyszínén leendő megtartására 1907. évi május hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-

többet ígérnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentesen, 1907. évi május hó 13-ik napján.

Végh Sándor

kir. bir. végrehajtó

Eladó részvények.

10 drb "Összetartás szövetkezet"-i részvény eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Nyári kert megnyitás!

Nagyrabecsült vendégeim szives tudomására adom, hogy nyári kermetet ma, pünkösdi vasárnapján, délután 5 órakor, Tisza Sándor zenekarának közreműködése mellett megnyitom.

Naponta d. u. cigányzene!

Együttal bátorkodom tudomásra hozni, hogy a közeli napokban cukrászdát rendezek be s úgy fagylalt, valamint cukrászsütemények nálam naponta friss állapotban kaphatók.

B. pártfogást kér tisztelettel

Goldner Ödön

vendéglős.

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.

Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár

magyarországi képviselése

Fogl József Lajos

23-30

műgépész

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

SZÁNTÓ MIKSA

VARRÓGÉP GYÁRI RAKTÁRÁBAN
HÓDMEZŐ-VÁSÁRHELYEN

Egy darab SINGER varrógép	31 frt 75 kr.
Egy darab Karikahajós varrógép, varrónők részére	49 frt 75 kr.
Egy darab BOBBIN gyöngyöltésű varrógép varrónők részére	53 frt 50 kr.
Egy darab GRITZNER nagy karikahajós szabó iparos gép	73 frt 75 kr.
Egy darab Central Bobbin iparos varrógép	76 frt 25 kr.
Egy darab Minerva C. cipész varrógép	75 frt 25 kr.
Egy darab Minerva C. csizmadia varrógép	75 frt 25 kr.

Tessék mindenkinek meggyőződni! Kerékpárokban óriási választék! Kedvező részletli feltételek!

Szántó Miksa varrógép és kerékpár gyári raktára
Andrassy-utca 4. szám.

Üzlet-megnyitás.

Folyó évi május hó 1-én Mindszenti, Kossuth-Lajos-utca 55. szám alatt, a község házával szemben

≡ fűszer, csemege, ≡
rőfös és rövidárú-üzletet

nyitottam.

Állandóan raktáron tartok mindenféle fűszert, lisztet, sót, kávé, cukrot, rizst, petróleumot, szappant, szárdiniát, szalámit, mindenféle sajtot, olajat, festékeket, valamint minden a szakmámba vágó cikket, a legjobb minőségben.

Midőn Mindszenti igen tisztelt közönségének szives bizalmát és pártfogását kérem, vagyok kiváló tisztelettel

Steindl János.

Nyomtatványok

elsőrangú kivitelben

versenyképes áron készülnek

Horváth Antal

könyv- és műnyomdájában

Fű-árverés.

A Hármas-algyői ármentesítő társulat részéről ezennel közhírré teszem, hogy gátvonalai fű-termésének első kaszálása

f. hó 21, 22 és 23 napjain

nyilvános árverésen el fog adatni.

Az árverés sorrendje:

1) Kezdődik 21-én reggel 8 órakor az algyői vasuti hidnál s halad aznapon a percsorai zsilipig;

2) Folytatatik 22-én reggel 8 órakor a percsorai zsilipnél s halad a mindszenti révig;

3) Folytatatik 23-án reggel a mindszenti révnél és végződik a dongéri nyílt csatorna felső szakaszán.

Vevők kötelesek a vételért azonnal készpénzben az árverező bizottság kezéhez lefizetni s a termést legkésőbb 8 nap alatt a töltésről eltávolítani.

Kelt Sándorfalván, 1907. évi május hó 13-án.

Novák József,

társulati igazgató.

Lokomobilok, Gőzeséplőgépek, Benzinmotorok,

Áratógépek, Talajmivelő eszközök,

Teljes malomberendezések stb. stb.

8-15

KIVÁNATRA SZIVESEN KÜLDÜNK ÁRJEGYZÉKET ÉS KÖLTSÉGVETÉST.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE, BUDAPEST

Egy fodrász- és egy szabó-tanonc
teljes ellátással fölvetetik
MEGYERI KAROLYNÁL, Sajóvárkony (Borsodmege)